

Hejren Tempo 122

A

(1) Var på en ø med lidt fri natur,

D **E7**

ku' ik' la vær' med at gå en tur

A

hen lags med vandet, hvor bølgerne slår ind.

A **A7**

Går så og kigger mig rundt omkring.

D

Der' meget liv og en masse ting,

E7

A

der trænger sig ind og fylder hel' mit sind.

D

A

Der står en hejre, og den glør hen på mig,

D

E7

så jeg går lidt nær'mer, for jeg tror, at den er sej.

A

fism

hm

Den bli'r blot stå'ne på en sten og ser på mig.

E7

A

Så si'r den: Hvad er der i vej'n?

A

D

E7

A

Du skal flyv, bare flyv, tag og fly, bare flyv.

(2) Det' ikke hver dag en hejre spør'

til min' problemer, og hvad jeg gør.

Den må vist være tem'lig hel speciel.

Så jeg beslutter at åbne op,

fortæller om sygdom'ne i min krop

og alle problemer, jeg ik' kan løse selv.

Få't hovedpine, så jeg tog en pille.

Derfor tro'd, at lykken ville gro så stille.

Jeg har smerter i min ryg, hver gang jeg laver no't.

Mit hjerte hamrer indforstå't.

Du skal flyv, bare flyv, tag og flyv, bare flyv.

(3) Når jeg til daglig på arbejd' går,
tænker jeg helst på den løn, jeg får.
Laver dog no't, som samfundet sådan bru'r.
Gør det forhåb'nlig rim'lig godt.
Chefen han sir', at jeg gør det flot.
Føler så også sådan, at jeg du'r.

Men ind imellem bliver jeg tom og mærker,
for herind' i hoved' er'd, som om det værker.
Hvis jeg føler efter, hvad det er, der er i gang,
Så lyder pluds'lig denne sang:

Du skal flyv, bare flyv, tag og flyv, bare flyv.

(4) Det er en røst fra mit indre dyr.
Tid'li're laved' det meg't postyr.
Men nogen lærte mig sætte det i bur.
Nu er det gemt bag en psykisk lås,
min hjerne placered' man i en bås.
Det lig'som jeg ik' er vågnet af en lur.

Jeg går og styrer, det fungerer fjoget,
men jeg få't en rolle om regere noget.
Hvis der blir' no'n del i mig, der føles slå't ihjel,
så sir' jeg bare til mig selv:

Du skal flyv, bare flyv, tag og flyv, bare flyv.

(5) Ind midt i byen der går jeg rundt.
Lægen han sir', det er ganske sundt,
Så'n at bevæge kroppen bar' en smul'.
Ryggen er stiv og min kæb' er hård.
Spænder i musk'lerne, når jeg går.
Standser så pluds'lig, fordi der står en fugl.

Den kigger på mig; det som om vi leger.
Jeg for andre tanker end al' dem, jeg plejer.
Og så mærker jeg, at der er en noget nyt på vej,
En røst, der kærlig sir til mig:

Du skal flyv, bare flyv, tag og flyv, bare flyv.